

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 689/2018
30.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужилаца АА из села ..., ББ, ВВ и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Јелена Јановска, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, Министарства правде са седиштем у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво Београд и Општине Тутин са седиштем у Тутину, које заступа Општинско правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о изјављеној ревизији тужиоца АА, против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7702/16 од 15.06.2017. године, у седници одржаној 30.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца АА изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 7702/16 од 15.06.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 593/13 од 13.07.2016. године, ставом првим изреке одбијени су тужбени захтеви тужилаца којим су тражили да се обавезу тужени да тужиоцима на име накнаде материјалне и нематеријалне штете изазване несавесним и противзаконитим вођењем судског поступка и омогућавања коришћења фалсификоване исправе, солидарно исплате опредељене износе ближе одређене овим ставом изреке, што укупно чини на име материјалне штете по тржишној вредности непокретности износ од 55.000.000,00 динара и на име нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због повреде части и угледа износ од 10.000.000,00 динара, што укупно чини износ од 65.000.000,00 динара на име главног дуга, са законском затезном каматом почев од дана 29.09.2009. године, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој Републици Србији на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 301.500,00 динара, док су ставом трећим изреке, обавезани тужиоци да туженој Општини Тутин на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 394.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 7702/16 од 15.06.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе тужилаца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је изјавио тужилац АА, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге повреде поступка које би сагласно члану 407. став 1. ЗПП могле бити ревизијски разлог, с обзиром да у поступку пред другостепеним судом није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 19.04.1982. године закључен је и оверен код Општинског суда у Тутину уговор под Ов.бр. .../... између ДД и ЋЋ, по основу ког се одредбом члана 1. уговарач ДД одрекла даљег примања доприноса по основу законског издржавања од дужника ЋЋ у месечном износу од 600,00 динара, а као накнаду за наведено одрицање ЋЋ је уступио ДД сину ЕЕ право коришћења на непокретностима, које су уписане у поседовни лист у општини ..., у површини од 1 хектара 59 ара и 60 м2. Истог дана између истих уговарача закључен је и оверен код Општинског суда у Тутину и уговор под Ов.бр. .../... о преносу права коришћења на непокретностима, по основу ког је уговарач ЋЋ уступио на коришћење непокретности описане у поседовном листу ЕЕ. Након тога покренут је спор од стране ЋЋ за утврђење ништавости уговора о преносу права коришћења непокретности закљученог дана 19.04.1982. године, за парцелу број .../... и његов тужбени захтев је правноснажном пресудом одбијен. Затим је покренут спор за утврђење да ЕЕ има право коришћења непокретности уписаних у поседовни лист број ..., односно катастарске парцеле број .../..., који је окончан пресудом Општинског суда у Тутину П 319/08 од 26.06.2009. године, којом је утврђено да ЕЕ има право власништва на непокретностима у делу катастарске парцеле број .../..., те да ЋЋ, ББ, АА, ВВ и ГГ (у овој парници тужиоци), су дужни то да признају и трпе упис власништва ЕЕ код Службе за катастар непокретности. Ова пресуда је потврђена пресудом Окружног суда у Новом Пазару од 29.09.2009. године. Пресудом Врховног касационог суда Рев 2232/10 од 08.02.2012. године, одбијене су ревизије изјављене на пресуду Окружног суда у Новом Пазару од 29.09.2009. године, а решењем Уставног суда Србије Уж 5269/13 од 01.04.2014. године, одбачена је уставна жалба изјављена против решења Основног суда у Новом Пазару, Судска јединица у Тутину од 27.02.2013. године и решења Вишег суда у Новом Пазару од 15.05.2013. године, којима су одбачени предлози за понављање поступка у истој парници.

Нижестепени судови су полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, применом члана 32. Устава Републике Србије и одредаба члана 155. и 172. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, бр.29/78...57/89, „Службени лист СРЈ“, бр.31/93...44/99 и „Службени лист СЦГ“ број 1/2003 – Уставна повеља), одбили тужбени захтев тужилаца као неоснован, из разлога што се у конкретном случају не може говорити о неправилном или незаконитом раду државних органа, јер недостаје штетна радња за коју би тужени били одговорни, с обзиром да су поступци пред судовима вођени сагласно закону, као и да тужиоци нису доказали да је уверење број 03-350/05 од 12.05.2005. године, на основу ког су судови донели своје одлуке, издато од стране Одељења за урбанизам, имовинско-правне и комуналне послове Општине Тутин, незаконито, јер нису оборили законску претпоставку предвиђену одредбом члана 238. став 1. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови закључили да нема неправилног рада органа у вођењу наведених поступака. Ово из разлога што су ти поступци правноснажно окончани по редовним и ванредним правним лековима, а тужиоци су у наведеним парницама, користили сва правна средства и правне лекове, како редовне тако и ванредне, и на тај начин проверили правилност и законитост поступања нижестепених судова пред Врховним судом Србије, односно Врховним касационим судом. Како су судске одлуке донете у смислу одредбе члана 3. став 3. Закона о уређењу судова биле предмет преиспитивања од стране највишег суда у Републици Србији, то се њихова правилност и законитост не може више испитивати пред судовима опште надлежности. Такође, тужиоци су и пред Уставним судом поднели уставну жалбу, јер су сматрали да им је претходно назначеним одлукама повређено Уставом загарантовано право.

Правилно су нижестепени судови, а супротно ревизијским наводима, закључили да тужиоци нису доказали да је уверење од 12.05.2005. године, издато од стране Одељења за урбанизам Општине Тутин, фалсификовано и да су подаци у истом неистинити.

Супротно наводима ревизије, правилно нижестепени судови налазе, да би штетна радња за коју би тужени били одговорни постојала само под условом да је у току поступка утврђено да су судови који су доносили одлуке и орган општине Тутин као државни орган, односно орган јединице локалне самоуправе, поступали противно закону, другом пропису или општем акту, или да су пропустили да се закон, други прописи или општи акт примени, а што овде није случај.

У конкретном случају нема одговорности тужених, с обзиром да све радње које су предузели у току поступка су спроведене у складу са општим нормама у вршењу службене делатности, а тужиоцима таквим чињењем није причињена штета, те у ситуацији када нема незаконитости и неправилности њиховог рада, правилно су нижестепени судови закључили да нису испуњени услови о постојању одговорности тужених за штету прописаних чланом 155. и 172. Закона о облигационим односима, тако да супротно наводима ревизије нема ни погрешне примене материјалног права.

Како се осталим наводима ревизије оспорава утврђено чињенично стање што не може бити ревизијски разлог према одредби члана 407. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић